

Kitapta on iki tane masal bulunmaktadır. Bunların isimleri ise şunlardır: “Üç Peri Kızı”, “Allı ile Fırfırı”, “Oduncunun Karısı”, “Mavi Benekli Firik”, “Çobanla Bey Kızı”, “Naz Kız”, “Becerikli Kız”, “Alaca Buluca”, “Dünya Güzeli”, “Balıkçı”, “Kabak Donunda Kız” ve “Topal Dev”.

Kitabı ismini veren “Allı ile Fırfırı”nın özeti:

Zaman zaman içinde, mavi vaktin birinde, bir padişahın Fir-firi isminde bir kızı varmış. Bu kız hem güzel, hem de zevzekmiş. Evlenecek yaşı geldiğinde, kimseyi beğenmediği için bir türlü evlenmiyormuş. Padişah bu duruma kızıyor, ancak biricik kızına bir şey söylemek istemiyormuş. Ancak, gün gelir canına tak der ve kızına evlenmeyi mecbur eder. Kız da, pencerenin önüne oturur ve oradan ilk geçen adamı evlenmek üzere yanına çağırır ve maksadını söyler. Adam, “Olur amma, benim evim barkım buralara çok uzak, ben buralı değilim” der.

Bunun üzerine kız adamın evini, yurdunu görmek ister ve bir arabaya binerek, adamın memleketine doğru yola çıkarlar, Az gitmişler, uz gitmişler, altı ay yol, bir güz gitmişler. Nihayet araba çıkamayacak bir yere varınca, aradabandan inip, yaya olarak yürü-ye yürüye bir demir kapının önüne gelmişler. Al kuşaklı adam, iri bir anahtar çıkararak kapıyı açmış ve içeri girmişler. Adam, kıza kırk tane anahtar vermiş. Otuz dokuz kapıyı açabileceğini, ancak asla kırkıncı kapıyı açmaması gerektiğini söylemiş.

Al kuşaklı, her gün sabah gidip, akşam geliyormuş. Kız da birer birer odaları açıp, geziyormuş. Günler sonra, merakını ye-nemeyip kırkıncı odanın kapısını da açmış. Bir de ne görsün, al kuşaklı adam, açılmış bir mezarın başında ölü-nünü çiğeri-ni yiyor. Korkusundan ödü patlamış. Hemen kapıyı kapatıp, yerine dön-müş.

Akşam olunca, yaptıkları konuşmada, al kuşaklı kızın odayı açtığını anlar ve seni yiyeceğim der. Kız, “madem öyle bana on bi dakika izin ver, ihtiyacımı görüp geleyim, kaçmamdan korkuyorsan ip bağla” diye belirtir. Adam kabul eder. Kız, ayakyoluna iner. Belindeki ipi bir ağaca bağlar ve olanca gücüyle kaçmaya başlar. Yolda rastladığı yaşlı bir kadına, bütün elmas ve bileziklerini verir ve onunla elbiselerini değiştirir. Yaşlı kadın, ayrıca kıza üç tane ceviz verir ve “başın derde girdiğinde, bu cevizler sana yardımcı olur” der. Kız, “sağol” deyip tekrar yola koyulur. Vara vara, bir padişahın sarayına varır ve yalvara yalvara mutfakta aşçı yardımcılığı yapmaya başlar.

Bu padişahın evlenme çağına gelmiş bir tek oğlu varmış. Ev-leneceği kıızı seçmesi için, ülkenin bütün kızlarını bir meydana toplamışlar. Padişah gelini olmak ümidiyle bütün kızlar süslü püslü halleriyle padişah oğlunun önünden geçmeye başlamışlar. Koynundaki cevizlerin yardımıyla, mavi bir at, mavi bir elbise, eldiven, ayakkabı ile kendisini donatan Fırfırı atı ile Padişah oğlu-nun önünden rüzgâr gibi geçip, kayboluyor. Oğlan, bunun üzeri-ne seçme törenini bir hafta erteletiyor. Bu bir hafta boyunca, gece rüyasında, gündüz hayallerinde hep kıızı görüyor.

Bir hafta sonra, bu sefer Fırfırı tamamıyla mor bir takım giye-rek, aynı şekilde oğlanın önünden hızla geçiyor ve kayboluyor. Padişah oğlu, yine kimseyi seçmiyor. Seçmiyor amma, mavili ve morlu kız için yanıp, tutuşup, gündün güne eriyip, bitiyor. Babası bu duruma çare bulmak için bir falcı çağırıyor. Falcı, “Oğlunun sevdiği kız bu konakta” diyor. Konakta kimin kaldığını öğreniyor ve Fırfırıyi çağır-tırıyor. Fırfırı huzura gelince, her şeyi bir bir anlatı-yor. Padişahın oğlu ile kırk

gün kırk gece düğün yapıp, evleniyor.

Bu arada, Allı köşe bucak kızı arıyormuş. Sora sora, gelin ol-duğu şehre gelir ve kızın burada gelin olduğunu anlar. Bir ayna haline gelir ve padişahın oğlu onu satın alarak getirir ve evinin duvarına asar. Ancak ayna kıza “seni yiyeceğim” deyince, aynayı saraydan atarlar. Bu sefer Allı bir düve kılığına girer. Oğlan düve-yi satın alır ve getirtip, konağın avlusuna bağlatır. Fırfırı düveyi tanır ve attırır. Allı bu sefer bir halı olur, yine konağa girer, kız yine kocasına halıyı göndermesini ister. Ancak, kocası bu sefer, karısının dediklerine kulak asmaz. Gece, herkes derin uykuya dalınca, Allı konaktakilerin uyanma güçlerini hepsini toplar ve bir kavanoza doldurur. Sonra dal gelip Fırfırıyı kaldırır ve odanın ortasındaki kazanın içine girmesini ister. Fırfırı: “Nasıl girileceğini göster gireyim” der. Allı kazana nasıl gireceğini gösterirken, Fırfırı bir tekme ile Allı’yı kazana yuvarlar. O haşlandııkça, ortalık kıp kırmızı ışık olur. Fırfırı kocası ve diğer konaktakileri uyandırmaya çalışır, ancak hiçbir uyanmaz. Gözüne kavanoz ilişir ve durumu anlar. Kavanozun kapağını açınca, kocası da dahil konaktaki her-kes birer birer uyanır ve düğün bayram ederler.

Bütün kızlar, gelinler; Fırfırı gibi yürekli olun ki, dünya kötü-lerden kurtulsun.